29. prosince

pátý den oktávu Narození Páně

1. čtení: 1 Jan 2,3–11
Kdo miluje svého bratra, zůstává ve světle.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Milovaní!

Že jsme poznali Ježíše, víme podle toho, když zachováváme jeho přikázání. Kdo tvrdí: „Znám ho“, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti. Podle toho můžeme poznat, že jsme v Kristu. Kdo tvrdí, že v něm zůstává, má se i sám chovat tak, jak se choval on.

Milovaní, nepíšu vám o nějakém novém přikázání. Je to přikázání staré, které jste slyšeli hned na začátku. To staré přikázání je slovo, které jste slyšeli. Ale přesto všechno je ono přikázání, o kterém vám píšu, také nové. Je to pravdivé vzhledem ke Kristu i k vám, neboť tma přechází a pravé světlo už svítí.

Kdo tvrdí, že je ve světle, ale svého bratra nenávidí, je dosud ve tmě. Kdo svého bratra miluje, zůstává ve světle a pro nikoho není pohoršením. Kdo však svého bratra nenávidí, je ve tmě a žije ve tmě: neví, kam jde, protože jeho oči pro samou tmu nevidí.

Žl 96,1–2a.2b–3.5b–6

Odp.: Radujte se, nebesa, zajásej, země!

Zpívejte Hospodinu píseň novou,
zpívejte Hospodinu, všechny země!
Zpívejte Hospodinu, velebte jeho jméno!

Rozhlašujte den po dni jeho spásu!
Vypravujte mezi pohany o jeho slávě,
mezi všemi národy o jeho divech.

Hospodin stvořil nebe.
Velebnost a vznešenost ho předcházejí,
moc a nádhera jsou v jeho svatyni.

Zpěv před evangeliem: srov. Lk 2,32

Aleluja. Pán je světlo národů, Pán je sláva svého lidu. Aleluja.

Evangelium: Lk 2,22–35
Světlo k osvícení pohanům.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když nadešel den očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: „Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!“ Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata.

Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neuzří smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše.

Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha:

„Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka
podle svého slova v pokoji,
neboť moje oči uviděly tvou spásu,
kterou jsi připravil pro všechny národy:

kulturaslova.cz

světlo k osvícení pohanům
a k slávě tvého izraelského lidu.“

Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duší pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“

kulturaslova.cz